

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Maivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Aldemburgi in Flandria, in Monasterio S. Petri, Eleuatio facta
nissimi Corporis Patris nostri Arnulphi Episcopi Sueffionen-
sis & confessoris. In pago Laudunensi, Sancti Marculphi confesso-
ris. Eodem die, translatio Sanctæ Vualburgis virginis, & Abbatis-
sæ Hildeshemensis, quæ cum quinto calendas Maii, beata ex hoc cor-
pore migrasset, hac die ad Ciuitatem Aichstadensem solenni pom-
pa translata, ibidem summo honore colitur. Remis, depositio San-
cti Theodulphi presbyteri & confessoris. Ipso die, Sancti Vltani
Abbatis & confessoris, Fratris Sanctorum Fursei, & Foillani, qui
post excessum Fratris sui Fursei, cum Foillano sancta adeptus est
Sanctæ Gertrudis Abbatis- & contubernia, cuius multa in Ecclesia
sanctitatis clarent monumenta: quorum sancta virgo agnita sancti-
tate, per manus eorum obtulit Deo partem hereditatis suæ, scilicet
uillam, quæ vulgo Fossis dicitur, quâ ipsis tradidit in seruorum Dei
alimoniam, ut in eo loco construerent Monasterium ad perpetua-
le peregrinorum hospitium. In Blandinio Monasterio, translatio
corporis sanctissimæ Amalbergæ uirginis, & sanctimonialis. Item
Consecratio Basilicæ primæ eiusdem Monasterii a Sancto Amando
Pontifice facta. Eodem die Balnis translatio Sanctæ Ioannæ, Ordi-
nis Camaldulensis. In Hungaria, Sanctorum Eremitarum & Mona-
chorum Zoerardi confessoris, & Benedicti martyris a latronibus oc-
cisorum. Furnis in Flandria, translatio reliquiarum, sanctorum Vuilibaldi
Episcopi, & Vuiniboldi Abbatis, Fratrum, & Vualburgis Abbatis-
sæ sororis eorum, anno millesimo centesimonono. In Scotia, Sancti
Asaphi Episcopi, de cuius nomine nunc uocatur Episcopatus San-
cti Asaph. In minori Britannia, sanctissimi Brioci, Episcopi, & con-
fessoris. In Sancto Benedicto de Padolryone, hac die anno millese-
mo quingentesimo octuagesimonono, facta fuit Processio sollemnis
tempore comitorum Generalium, ducentorum ferè Monachorum,
pro receptione reliquiarum Sancti Placidi Prothomartyris Ordi-
nis monastici, & nonnullorum sociorum eius.

M A I I. I.

Eleuatio Arnulphi] *Calendarium Monasterij nostri, & Molanus*
in indiculo Sanctorum Belgij, huius Eleuationem hac die annotant: Sicut
& Meyerus in Annal. Fland. lib. 4. ad annum 1121. quo facta refertur
per Dominos Lambertum Nouiomensem, & Lisiardum Sueffionensem,
Episcopos, præhabita tamen auctoritate, tam Concilij Beluacensis, quàm
mira-

miracula examinaverat, quam Reuerendi Domini Cononis Apostolicae sedis Legati. Huius eleuationis historia, cum miraculis in ea perpetratis apud nos extat fidelissimè MS.

Marculphi] De hoc Molanus in addit. ad Vsuardum hac die; cuius vitam extare commemorat eruditè MS. Arbitror uerò eundem esse cum illo de quo die 25. Aprilis egimus.

Translatio Vualburgis] Quamuis omnes qui Martyrologia scripserunt huius memoriam hac die recolant, quasi eius sit Natalis, translationem tamen esse ex Tritemio de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 250. didicimus. Eius vitam referente Molano scripsit S. Vuilbaldus eius Frater ac primus Episcopus Aichstadenfis. Surius Tomo 3. eam refert hac die. De eadem agit Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniae, & Molanus in indiculo SS. Belgij. Floruit anno Domini 760. filia fuit S. Richardi Regis Sueviae, unde hi uersus.

Filia Regis erat, sed egenam se faciebat,

Diues ut in Christo, regnaret semper in ipso.

Theodulphi] Eius meminere Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galestinus, hac die; alij uerò die sequenti de eodem agere uidentur.

Vlani] De eodem idem Molanus, & Galestinus, hac item die: de quo & plura Molanus in indic. S. Belgij. Tritemius sub Altani nomine de eo agit de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 87. filius erat Regis Hiberniae Philani. Beda item Eccles. hist. Angl. lib. 3. cap. 19. eius meminit, & Sigebertus in Chronico. Floruit anno Domini 650. Vincentius in Spec. lib. 22. cap. 10. Vlianum appellat.

Translatio, Amalbergæ, & Dedicatio Basilicæ] Huius translationis & dedicationis meminit Molanus in additionibus ad Vsuardum hac die.

Translatio S. Ioannæ] Hanc hac die factam refert Domnus Augustinus Florentinus in parte secunda hist. Camald. lib. 3. cap. 22. per Iacobum Castellanum, & Guglielmum Aretinum, Episcopos, anno 1287. in cuius sacello, hoc Elogium legitur.

Diue Ioannæ ob patriam a peste uendicatam, Oppidani Vnam hanc erexerunt, & huc translata iacet. In corona uerò Sacelli legitur.

Pro gratitudine beneficii, Beatæ Ioannæ dicata.

Zoetardi, & Benedicti] De ijs & Molanus in addit. ad Vsuardum & Felici, hac die. Res eorum gestas descripsit S. Maurus Episcopus Quinquagesiensis & Monachus, quas refert Surius Tomo 3. de Sanctis. Eunt hi Monachi cenobij Zobor S. Hyppoliti, in territorio Nitienfi, sub Abbate.

Abbate Philippo, dictusque est Zoerardus, alio nomine Andreas: floruerunt anno 990.

Translatio Vuilibaldi] Hanc factam fuisse hac die, anno 1109. referunt tum Molanus in addit. ad Vsuardum, & in indiculo SS. Belgii, tum etiam Meyerus Annal. Fland. lib. 4.

Asaphi Episcopi] De quo Molanus in addit. ad Vsuardum, hac die. Fuit primum discipulus S. Kentigerni primi Glasgoensis Episcopi, & post Abbatis illius loci, qui ex nomine S. Asaphi, Episcopatus Sancti Asaphi nominatus est, qui habet paræcias plus minus 128. sibi subiectas: deinde eidem in regimine Abbatiæ succedens, primus illius loci Episcopus consecratus est circa annum Domini 530. De eodem agit Chorog. Britannie, fol. 548.

Brioci] De eo Molanus hac die in addit. ad Vsuardum. Eius vitam recensent, Robertus Cœnalis de re Gallica lib. 2. perioche 6. & Frater Ioannes Rioche Ordinis minorum in Compendio Historiarum Ecclesiasticarum lib. 2. cap. 79. Fuit autem natione Brito, Monachusque S. Germani Parisiensis, sub cura S. Germani eiusdem Monasterii Abbatis & Episcopi Parisiensis; Vixit circa annum Domini 560. ab eiusque nomine sedes Episcopalis Sanbriocana dicitur, quæ prius SanVincentiana appellabatur.

Processio solennis] Hæc, cui me interfuisse pro magno munere reportato, facta est cum maxima cum Monachorum, tum populi, qui tunc aderat, deuotione, sic iubente R.P.D. Seraphino Fontana Mediolanensi, Comitiorum illius temporis Præsidente, aliisque RR. PP. Definitoribus. Reposita uerò sunt predictæ Sancti Placidi & sociorum Reliquiæ primum in quadam capsula eburnea in qua erant & aliorum Sanctorum Reliquiæ, data ab Ill. & Reuer. Raimundo S.R.E. Card. ut ex sequenti eius donatione videre est.

Anno Domini 1500. die 27. Octobris Reu. in Christo Pater, Dominus Raimundus Bingensis, miseratione diuina S.R.E.T.S. Mariæ Nouæ Presbyter Cardin. Apostolicæ sedis de latere legatus, cum ad Germaniam pergeret, huic Monasterio S. Benedicti de Padolynone diæcesis Mantuæ applicuit, & propriæ deuotionis affectu Reliquias, quas Apostolica auctoritate secum detulerat. R. Patri Abbati qui tunc aderat condonauit; & ut has (ut decet) haberent Monachi uoluit, ut Apostolicam benedictionem extenderet super eos, qui uerè uenerarentur eas. Concessit quæ ijs qui dictam Ecclesiam in singulis dictorum Sanctorum (quorum Reliquiis eandem Ecclesiam ipse decorauit) festiuitatibus, & diebus, a primis uespertinis usque

usque ad secundas uesperas inclusiue uisitauerint, & ante Reliquias prefatas in memoriam Passionis eorumdem Sanctorum, ter Oratio nem Dominicam, & totiens salutationem Angelicam deuote dixerint, pro singulis diebus praedictis, quibus id fecerint, Centum dies de iniunctis eis poenitentibus misericorditer in Domino relaxauit, perpetuis futuris temporibus duraturis.

Pal. Sibolt. Scriba.

Reliquiae autem quas Reue. suprascriptus Cardinalis, huic Monasterio applicauit sunt haec, uidelicet, SS. Sebastiani, Mauriti, Innocentii, legioni Thebeorum, Hilarii Episcopi Pictauiensis, & S. Christianae Virginis, ex undecim millium Virginibus.

SEXTO NONAS MAII.

IN Alemannia in Monasterio Sancti Galli, Natale Sanctae Vuilberade uirginis Sanctimonialis, & martyris, quae irruentibus Hungaris in Alemanniam, a quodam eorum perempta martyri coronatur. Luxouij, Sancti Vualberti Abbatis Luxouienensis, discipuli Sancti Columbani, & postea Meldensis Episcopi. Treuiris, Sancti Theodolphi Presbyteri & Monachi. Monasterio Sithiu, gloriosa eleuatio corporis, praetiosissimi confessoris Christi Bertini Abbatis, anno millesimo quinquagesimo secundo. Merbeccae, eleuatio Sanctae Berlendis, Cellae, ac Nonae uirginum Sanctimonialium. Crispini, festiuitas Sancti Aiberti Monachi.

MAII 2.

Vuilberade] De hac Molanus in addit. ad Vsuardum hac die; cuius memoria agitur in initio uitae S. Valtrici Episcopi apud Surium 4. Ite li. Deo ea item agit & Trittemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 224. a quo uocatur Vuilberadis. Hermannus autem Contractus in Chronico Vuiradami appellat, aitque martyrio coronatam anno Domini 925.

Vualberti] De eo Molanus loco citato & Galesinius, hac die. Agit de eo Trittemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 72. & lib. 4. cap. 137. quem tamen reponit sexto calendas Maii. Vincentius in Speculo lib. 23. cap. 15. 16. & 17. eius gesta recenset. Fuit tertius Abbas Luxouienensis, & Meldensis Episcopus 19. Demochares de Sacrific. Missae Tomo 2. cap. 19. eum quidem nominat, sed numerum Episcopis praefixum, quo quotus quisque fuerit declaratur, non assignat, ponitur tamen inter 19. & 20. Episcopos. Pater eius Haguericus Comes, Fratres SS. Pharo & Chagnoaldus Episcopi, & S. Phara Abbatis, uixit tempore Theodeberti Regis, & mortuus est anno Domini. 620. De eo item Meyerus Annal. Fland. lib. 1. ad annum 668.

Theo

Theodolphi] *Huius meminit idem Molanus, loco citato hac die. Fuit autem ut refert Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ, Caroli Magni Nepos, & Monachus, cuius tamen Monasterij non explicat, arbitror tamen Treuirenses fuisse Monachum.*

Eleuatio Bertini] *De hac item agit Molanus ibidem, & in indiculo SS. Belgij, hac die. Meyerus item in Annal. Fland. lib. 3. ad annum 1052 quam factam refert a Bouone Abbate.*

Eleuatio Berlendis &c.] *De eadem idem Molanus locis citatis hac die: facta verò est per S. Autbertum Episcopum Cameracensem, anno ab eius morte trigesimo.*

Aiberti] *Obijt quidem sanctus iste die septima Aprilis, attamen festiuitas eius solennius agitur a Monachis Crispiniensibus, hac die, ut auctor est Molanus in indiculo Sanctorum Belgij. Res eius gestas uide septimo Aprilis.*

QVINTO NONAS MAII.

A Pud Pontiferam, Sancti Vualteri Abbatis. Traiecti, Sancti Auffridi Episcopi & confessoris, qui relicto Episcopatu, Monachus effectus est in Monte Sanctæ Mariæ, quod proprijs sumptibus non procul ab Amerfordia opido, sub Regula Sancti Benedicti, construxerat.

M A I I 3.

Vualteri Abbatis.] *Sine Gualteri; de quo Molanus in addit. ad Oswardum, hac die. De eodem agit Io. Lesleus de reb. Scot. lib. 6. in Davide Rege: cuius hic Gualterus filius fuit, qui opimo Canonatu, & Episcopatu S. Andree repudiatis, Monasterio se inclusit, & uix tandem induci potuit, ut Abbas fieret Melrosensis circa annum, 1180.*

Auffridi,] *sine Ansfridi, cuius Natalem notat hac die Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 289. De eo item agunt, Hadrianus Barlandus, & Gerardus Nouiomagus in Catalogis Episcoporum Traiectinorum, a quibus notatur 18. illius sedis Episcopus: Vixit sub Othone 3. Imp. obijt anno regiminis 14.*

QVARTO NONAS MAII.

Hildeshemij, Sancti Gothardi Episcopi, admirandæ sanctitatis. Hic dum quadam die solito serius differret Sacrum ad Altare ministerium, iamque prandendi hora aduenisset, admonitus a quodam quod hora appropinquaret edendi, respondit, è uestigio nuncium expecto qui mortem mihi nunciet unius ex charissimis, cui missarum debeo suffragia: adfuit non inde diu qui Mennigeri Paderburnensem Episcopum nunciauit excessisse rebus humanis, pro

pro quo Sanctus humillimè, ac deuotissimè sacrificium obtulit.

M A I I 4.

Godehardi] Sen Godhardi, vel Gotthehardi, & Godehardi sic enim in diuersis reperio, de quo Galestinus, & Molanus in *Addit. ad Vsuarium*, hac die. Trittemius verò de vir. ill. *Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 236.* & *lib. 4. cap. 217.* & Maurolycus die sequenti. Agit de eodem Albertus Crantzius in *Metropoli Saxonie*, *lib. 4. cap. 7.* & 19. à quo numeratur 14 eius sedis Episcopus. Fuit prius Abbas *Altahensis*. Creatus Episcopus anno Domini 1042. migravit anno 1058. regiminis sui 16. Licet aliter habeat Demochares de *Sacrific. Missæ*, *Tomo 2. cap. 35.* Petrus item in *Catalogo*, *libro 4. cap. 109.* eius meminit die sequenti. & Petrus Cratopolus de *Episcopis Germanie*. Canonizatus est in *Concilio Remensi*, per *Eugenium 111.*

TERTIO NONAS MAII.

Vaci in Belgia, depositio Sancti Maurontis Abbatis, cuius suffragiis, si ad sepulchrum eius fuerint delati varijs languoribus aegroti, verè recipiunt præmia sanitatis. Huic sacer præsul Amatus, eo tempore quo Theodoricus Rex tyrannidem exercebat, post excessum B. Vlani Abbatis, traditus fuit in custodiam. Eodem die Canonizatio Sancti Petri de Morone, quondam Cælestini Papæ V. per Clementem V. Viennæ Galliarum, anno 1313.

M A I I 5.

Maurontis] De quo Molanus in *Additio. ad Vsuarium*, & in *Indiculo SS. Belgij*, Galestinus, & Felici, hac die. Fuit is filius S. Rictrudis, & post sponsa nobilissima relicta, Abbas Broylis, ad Legiam, obiit anno 701. Marcianis. Iacet Duaci in Ecclesia collegiata Sancti Amati, ubi eius gesta conseruantur *MS.*

Canonizatio] *Tabule Cælestinorum*, & Felici, hac die. huius meminerunt, cuius Canonizationis, bulla extat.

PRIDIE NONAS MAII.

Gerundæ in Hispania, depositio Sancti Ioannis Gothi, eiusdem ciuitatis Episcopi, admirabilis sanctitatis, & summæ doctrinæ viri, qui pro zelo Catholicæ fidei, multas ab Arianis iniurias passus est. Romæ, Sanctæ Benedictæ virginis. Damasci natalis B. Ioannis Damasceni, sanctitatis, & doctrina celebris, qui pro cultu sanctarum imaginum verbo, & scriptis aduersus Leonem Isauricum strenuè decertauit: cuius iussu cum ei dextera manus amputata fuisset, imago B. Mariæ virginis, quam defenderat, seipsum commendans, protinus dexteram integram, sanamque recepit. Casini, Sancti Petronacis

tronacis Abbatis, qui Casinum Monasterium post eius primæ euer-
sionem magnificè restaurauit, & obseruantiam Monasticam pro-
pagauit.

M A I I 6.

Ioannis Gothi] Cum Calendarium meum Germanicum, de quodam
Ioanne Episcopo, hac die agat, & cuius sedis sit ille Episcopus nō ex-
plicet, ex coniectura quadam, præsentem diem huic Ioanni Episcopo Ge-
rundenſi dedicauiſmus; de quo agunt Vaseus in chronico; Ambrosius de
Morales in Hist. Hisp. lib. 12. cap. 18. & 21. & Trittemius de vir. ill.
Ordin. S. Bened. lib. 2. cap. 15. lib. 3. cap. 83. & lib. 4. c. 159. Fuit Ab-
bas Biclarenſis, siue Vallis Clara, & post Gerundenſis Episcopus, migra-
uitq; ut ex Morale colligitur anno 635. Succedente sibi Sancto Nomi-
to Monacho.

Benedictæ] De hac Mart. Rom. cum Baronio, hac die. de qua item
Gregorius, dialog. lib. 4. cap. 13. ubi agit de S. Galla sanſtimoniali. De eadē
agit Antonius Gallonius Romanus, Congreg. Oratorij Presbyter, in libro
de Vitis Sanctarum Virginum Romanarum.

Ioannis Damasceni] De eodem mart. Rom. cum Baronio, Martirio-
cus, & Felici, hac die. Vitam eius ab Ioanne Patriarcha Hierosolymita-
no conscriptam, adfert Surius, Tomo 3. quam item reperies apud Lipo-
manum, Tomo 5. & Iacobum Billium in apparatu operum Damasceni;
qui optimè & disertè fabulam de duobus Damascenis refutat, de qua nō
nulla etiam habes apud Baronium in notis huius diei. Agunt de eodem Pe-
trus in catalogo, libro 4. cap. 135. & Vincentius in Speculo, lib. 17. c. 103.
104. & 105. Trittemius de script. Eccles. & de vir. illust. Ord. S. Bened. lib. 2. cap. 23. Fuit Monachus cænobiij S. Sabæ iuxta Hierusalem, sub ca-
ra S. Cosmæ Abbatis, quod cænobium, sub Regula S. P. Benedicti, tunc
temporis erat. Vixit anno 720. Græci, & aliquot Martyrologia huic re-
ponunt, tertio calendas Decembris. Molanus item de eodem agit pridē
nonas Decembris.

Petronacis] Huius natalem, hac die notat Leo Ostiensis in Chron. Ca-
ſinen. lib. 1. cap. 8. & cap. 4. 5. 6. & 7. vitam eius, & cænobiij reedificatio-
nem fusè describit. Pauca de eo refert Carolus Sigonius de Regno Italie,
lib. 3. ad annos 719. & 748. & Perrus Diaconus de Sanctis Montis Ca-
ſini, capit. 21.

N O N I S M A I I.

Beuerlaci, depositio Sancti Ioannis Episcopi Eboracensis & con-
fessoris, vita & miraculis clari.

M A I I

M A I I 7.

[Ioannis] De eo Molanus in *Addit. ad Usuardum*, Galefinius, & Felici, hac die. *Vitam* eius scripsit Beda in *Hist. Angl. lib. 5. c. 2. 3. 4. 5. & 6.* quam adfert Surius, *Tom. 3.* Folchardus item Dorobernensis Monachus, & Alphredus Beuerlacensis sacerdos, res eius gestas ante & post mortem litteris prodiderunt. Trittemius item de *uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 129. & lib. 4. cap. 68. & 170.* Demochares de *Sacrific. Missæ, To. 3. cap. 39.* à quo notatur quartus Hagulstadenſis Episcopus. Polydorus *Virg. Hist. Angl. lib. 4. ab eoq;* Archiepiscopus Eboracensis quintus describitur. Fuit autem prius Monachus, & Abbas Monasterij Hildæ, alias Strenshalcensis, demum tædio huius uitæ ad Monasterium rediens, in cænobio Sancti Petri in Silua Deirorum obiit, anno Domini 721. Episcopatus sui 33.

OCTAVO IDVS MAII.

IN Scotia, Sancti Vvironis Episcopi, & confessoris, ad cuius pedes Pipinus insignis Dux discalceatus peccatorum cōfessionem facere consueverat, cuius reliquiæ habentur in Ecclesia Traiectensi. In territorio Bisuntino, Monasterio Bonæuallis, depositio Sancti Petri prius Abbatis Stamedienſis Ordinis Cisterciensis, & deinde Episcopi Tarantasiensis, cuius uita morum integritate, & spectata sanctimonia insignis fuit. In Monasterio Sancti Ioannis Euangelistæ Parmæ, translatio Sancti Ioannis, primi eiusdem cænobij Abbatis, & aliorum nonnullorum Sanctorum non Monachorum. Niuellæ, Commemoratio Sanctæ Ydubergæ viduæ, & sanctimonialis, matris Sanctæ Gertrudis Abbatissæ Niuellenſis.

M A I I 8.

Vvironis] De quo *Mart. Rom. cum Baronio*, Molanus in *Additio. ad Usuardum*, & in *Indiculo SS. Belgii*, Galefinius, & Felici, hac die. Eius uitam ex *MS. refert Surius, Tomo 3.* De eodem Trittemius de *uir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 263.* Fuit ex Monacho cuiusdam cænobij in Anglia, Episcopus Scotiæ circa annum Domini 700. deinde relicto Episcopatu Abbas factus Sanctæ Mariæ in Monte Petri, qui nunc S. Odilien vocatur, non longè à Ruremunda, in quo postmodum sanctitate plenus quiescit.

Sancti Petri] De eodem iſdem omnes supracitati, hac die. Eius uitam quam Gaufridus Abbas Alæ tubæ iussu Lucii Papæ III. & Abbatum Cisterciensium descripsit, habet Surius, *Tomo 3.* Fuit Monachus an. 10. Abbas an. 10. & Episcopus 33. migravit à sæculo ann. Domini 1171. Agit de eodè *Vinc. in Spec. li. 27. c. 124. & 125.* & Petrus in *Catal. lib. II. c. 119.*

Trans-

Translatio S. Ioannis] De eadem Tabula cœnobij Parmensis, hac die. Huius autem translationis historiam composuit Dominus Andreas Leucci Sacræ Theologiæ Doctor Messanensis Siculus, ac huius Congregationis Monachus, Decanus, & tunc temporis in eodem Monasterio Lector. Elegiam pulcherrimam de eadem decantavit Dominus Constantius Pasolinus, Monachus similiter huius Congregationis, quæ typis excussa est Romæ cum tertio Tomo Poematum Domni Prosperi Martinengij. Facta est autem hæc translatio anno Domini 1588. in Comitibus nostris Generalibus, Donno Paulo Orio Veneto Præsidente.

Ydubergæ viduæ] De qua Molanus in Addit. ad Vsuarium, hac die. Ab alijs tamen Itta vocatur, ut à Trittemio, qui de eadem agit de vit. ill. Ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 110. & Francisco de Rosieres, Tomo 4. Stemmatum Lotharingiæ, fol. 257. & alijs Genealogistis. Filia fuit Godini, Comitis Aquitanie, vxorq. Pipini Laudensis, Ducis Hasbanie, & Brabantie, & mater S. Gertrudis, sub cuius regimine in Monasterio Nivellensi à se fundato cœnobiticam vitam duxit, circa annum Domini 650. Eius quoque meminit idem Molanus in Indiculo SS. Belgij, in Amaro Episcopo.

SEPTIMO IDVS MAII.

LAtiniaci Monasterio, depositio Sancti Momboli Abbatis, sanctitate clari. Toleti in Hispania, Sancti Iusti Episcopi, & confessoris, doctrinæ summæ viro. Eodem die in Germania, Sancti Adelgarij Archiepiscopi Bremensis tertij, qui Sancto Remberto in Episcopatu successit.

MAII 9.

Momboli Abbatis] Relatione Domni Claudij Peronensis, Monachi Eluonensis, huius natalem hac die celebrari didici: quem tamen reponit Molanus in Additio. ad Vsuarium, die 18. Nouembris, ad quam Lectorem remittimus.

Iusti Episcopi] Hac die ex coniectura à nobis repositus est: dicit enim Morales qui eius uitam describit in Hist. Hisp. lib. 12. cap. 21. Migrasset enim non longè post mensem Aprilem, ex Monacho Agaliensi factus est Episcopus Toletanus statim post S. Helladium magistrum suum an. 635. Obijtq. si Vaseo credimus, anno 646. Agunt de eodem S. Ildephonso de uir. ill. cap. 8. & idem Vaseus, qui sinistère satis de eo loquitur, sed S. Ildephonso, & Morali, hac in parte, plus tribuimus. Scripsit Epistolam vnam ad Richilanem Abbatem Agabiensem, in qua astringit susceptum gregem non deterendum.

Adelgarij Episcopi] Hac die reponitur ab Alberto Abbate Stadens in.

in Chronico, & Alberto Crantzio Metrop. libr. 2. cap. 24. Agemussou
de eodem idibus Maij, qua die annoratur à Trittemio.

SEXTO IDVS MAII.

Gemmulae Monasterio, depositio B. Beatrixe Athestinæ, filiae
Aethij Marchionis, humilitate, & paupertate celebris. Cum.n.
aliquando nummus argenteus super Altare repertus fuisset, & nul-
lus alius in toto Monasterio foret reliquus, præcepit eum egenis da-
ri, nè quæso, dicens, nummus iste splendidum nomen perfectissi-
mæ paupertatis obnubilet, quâ Deo promissimus, & is auaritiæ prin-
cipium, & malum propagandæ cupiditatis semen apportet nobis.
Post eius mortem per longum temporis spatium obseruatum est, qd
quoties aliquid noui Estensi familiæ, ex qua orta fuerat, immineret,
toties multis ante diebus in Sacello eius exaudiebatur strepitus præ-
grandis, & corpus eius, quod de more supinum in sepulchro iace-
bat, in alterum reuolutum latus reperiabatur.

MAII IO.

Beatrixe] De ea Molanus in Addit. ad Vsuardum, hac die. Eius ui-
uam referre Scardeonio. Hist. Patau. lib. 2. classe 6. composuit Albertus
Prior Vnearum; quam compendiosè habet idem Scardeonius ibidem.
Fuit primo Monialis Salariola, deinde Gemmulæ; non longè ab Atheisto,
ubi obiit anno ætatis suæ 20. Professionis; sepulta in eade S. Ioannis Ba-
pista, cum hoc Epitaphio.

Hoc iacet in tumulo pia nomine virgo Beatrix.
Quæ fuit ex animo diuinæ legis amatrix.
Marchio quam genuit Estensis, & Azo vocatur.
Coniuge patre fata Sabaudia cui comitatur.
Ista quidem gemma, quæ nunc super astra relucet.
Cenobium fecit, per quod mons Gemmula lucet.
Cum foret alta, potens, proba, nobilis, & generosa,
Clara, diserta, placens, præ cunctis & speciosa,
Casta, modesta tamen, sapiens, & mente pudica,
Se faciens humilem, cæli sit regis amica.
Quæ quanto fuerit in mundo celsior isto,
Tanto mente magis fuit hæc obnoxia Christo.
Gemmula mons gaude, qui tanta fungere laude.
Istius & mores, studeant æquare sorores:
Vt post matronam mereantur habere coronam.
Hoc quod fundamen posuit, faciat Deus. Amen.
Anno Domini 1226. Sexto Idus Maij.

LI

Pa-

Pater eius Azo, vel Altius, huius nominis octauus, mater Leonora Sabauda.

QVINTO IDVS MAII.

A Pud Siluiniacum, depositio Sancti Maioli Abbatis Cluniacensis, cuius uita sanctis meritis fuit præclara. Qui fastibus Archidiaconi sublimatus, tractu diuino repente mutatus, in pace quieuit. In Bladino, dedicatio Paradysi in honorem B. Andrea Apostoli. Martianis, vigilia sanctæ Rictrudis Abbatissæ. In Anglia, passio Sancti Fremundi Regis, Monachi, & Eremitæ, qui à proprio Fratre Egfredo, regnandi libidine percito, innocens sublatu est, ac capite truncatus.

MAII II.

M Aioli] De eo Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in *Additio ad Vsuarium*, Galestinus, Maurolycus, Felici, & alij hac die. Regius eius gestas composuit Odilo Presbyter, quam adfert Surius, Tomo 3. An vero Odilo iste sit Sanctus Odilo Abbas, qui Maiolo successit adhuc ignoro. De eo item agunt Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. libr. 3. cap. 220. Petrus in Catalogo, lib. 4. cap. 153. Vincentius in Speculo, libr. 24. cap. 68. Fuit quartus illius cænobiij Abbas, incæpitq; præesse anno Domini 934. præfuit autem ann. 40. & obiit anno 994. vt rectissime annotant tū Comnicon Cluniacense MS. quod apud me est: tum etiam Nicolaus Vignierius in Chronico rerum Burgundicarum. Alios citat Baronius, qui de hoc Sæcto ex professo agunt, eos apud eundem reperies in notis huius diei. Eius Epitaphium sic habet, Sedibus in claris, Aymarde, Maiole locatis.

Dedicatio, & Vigilia] De his agit Molanus in *Addit. ad Vsuarium*, hac die. Vigilia autem hæc, etsi occurrat, vt plurimum inter Pascha, & Pentecosten, cum summa tamen religione à Monachis obseruatur, sicut ipse oculis vidi.

Fremundi] De eodem Molanus ibidem, hac die. Fuit is Offæ Merciorum regis filius, Martyrio coronatus circa annum Domini 740. De eo agunt Chorographia Britanniae, & Trophæum Ecclesiæ Anglicanæ, & ipsi æneis Romæ excusum.

QVARTO IDVS MAII.

M Artianis, Depositio Sanctæ Rictrudis, uiduæ, & Abbatissæ. Hæc cum post mortem Sancti Adalbaldi viri sui, ad secundas ueretur nuptias, consilio usa Sancti Amandi, regi Dagoberto, & opomatibus dignum apparauit conuiuium. In eo prandio sciscitatur regem, an liceat ei in suis ædibus agere quod velit: Rex annuit, potius quod conuiuas, ut fieri solet, sumpto poculo ad potandū inuicatus.

Ille verò uirili animo velum profert, ab Amando Pontifice consecratum, & capiti suo imponit. Quo facto, sibi ac filiabus, Monasteriū Martianas delegit, beato Amando non solum consentiente, sed et inter Regem, & ipsam, pacem conciliante; ubi usque ad annum ætatis quartum, & septuagesimum, omnium bonorum operum se exemplum præbuit. In Hispaniis, Sancti Dominici Calciatensis confessoris, miræ sanctitatis. In Monasterio Montis Virginis, depositio B. Iohannis Abbatis, miraculis clari.

M A T T 12.

Martianus] Siue ut nunc ferè loquimur Marcenis. Monasterium est Episcopatus Attrebatensis in Flandria, inter Duacum, & Valenciam; nostris his temporibus famosissimum, propter insigne illud collegium, & superbum, quod R. D. Arnoldus Ganthois, Abbas eiusdem cenobij in ciuitate Duacensi ad Studioforum in ea vniuersitate commorantium utilitatem, erexit. Obijt autem prædictus & æternæ memoriæ Abbas in cænobio suo, pridie calendæ Maij, anno Domini 1582. & in sui collegij Ecclesia in medio chori sepultus est. Cuius in exequijs insignem orationem habuit Dominus Thomas Stapletonius Theol. Doctor, quæ extat typis impressa Duaci apud Io. Bogardum. Libenter immorarer in laudibus tanti viri, ac Mecænatæ mei præcipui, qui mihi multus semper in ore fuit, eritq; dū uiuero; nam quantum sua humanitate me deuinxerit, facilius possum animo cogitare, quam dicere: dum enim ob nomen & Christi fidem cænobio meo Oudemburgensi exularem, ille unicum refugium, & receptaculū mihi fuit; per annum ferè integrum, tantisper ab Abbate meo de uitæ necessarijs mihi prouideretur, pro Christi amore abundè me sustentans: quod charitatis genus, & alijs diuersi Ordinis Religiosis, sedibus suis exturbatis, quoad uixit, clementissimè impendit: sed hæc breuitatis causa missa facientes, ad propositum redeamus.

Rictrudis] De qua Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in Indiculo Sanctorum Belgij, & Felici, hac die. Res eius præclare gestas conscripsit Hugbaldus Monachus Elnonēsis S. Amandi, quas refert Surius, Tom. 3. Fuit mater Sanctorum Mauronti Abbatis, Eusebiæ, & Clotendis Abbatissarum, & Adalsendis sanctimonialis, virginum. Obijt anno 687. ut refert Meyerus in Annal. Fland. lib. 1. ad eum annum.

Dominici] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, & Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Vitam eius describunt Alphonsus in flore Sanctorum Hispaniæ, & Thesaurus concion. Obijt anno Domini 1060. Et si non ignorem eundem uitam Monasticam solenniter professum non fuisse, quod ipse in cænobijs, in quibus uiuere peroptabat susceptus minimè fuerit,

Ll 2 pla-

placuit tamen hic inferere, quod ex historijs cognouerim eundem, ad finem usque uitæ habitum Sancti Benedicti gestasse, & quod opere nequirit, uoluntate perfecisse.

Iohannis Abbatis] Cuius natalem, hac die annotat Thomas Cossio Neapolitanus, qui eius acta recenset in descriptione Abbatum & Generalium Montis Virginis. Obijt anno 1189.

TERTIO IDVS MAII:

Romæ, Dedicatio Ecclesiæ Sanctæ Mariæ ad Martyres, quam Sanctus Bonifacius Papa quartus, expurgato Deorum omnium ueteri Fano, quod Pantheon uocabatur, in honorem beatæ semper virginis Mariæ, & omnium martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. ubi postea Beatus Gregorius Papa quartus, festum Omnium Sanctorum Calendis Nouembris celebrari mandauit. Clunici, Translatio Sancti Hugonis Abbatis. Rauennæ, Sanctorum Hilarij Abbatis, & Olibrij Monachi, qui die noctuque in Dei laudibus & in contemplatione rerum diuinarum uitam agentes, multis clari miraculis abierunt in cælum.

MAII 13.

Dedicatio] De qua Mar. Rom. cum Baronio, Vssuardus, Bedæ, Ado, Galefinius, Maurolycus, & alij hac die. Felici uerò die precedenti. Quando autem hæc dedicatio facta fuerit, & quomodo, inferius agemus in explicatione primi rami in Bonifacio Papa quarto. Vide & Baronium in notis huius diei.

Translatio Hugonis] Hanc, hac die celebrari notat Chronicon Cluniacense MS. quod apud me est.

Hilarij, & Olibrij] De Hilario solum, Galefinius, & Felici, hac die. Amborum autem uitam adfert Iacobus Mosander in Tom. 7. Suriy, hac die ex libr. 3. Historiæ Rauennatis Hieronymi Rubei. Eandem ante composuerat Paulus Monachus Hilarij discipulus, quam habet Siluanus Razzi Italum factam in libro de uitis SS. Ethruriæ. Floruerunt temporibus S. P. N. Benedicti sub Theoderico Rege. obiitque Hilarius anno ætatis sue 82. De nobilitate Olibrij Patritij Rauennatis nobilissimi, eiusque conuersione cum uxore Eustasia, & filijs duobus Iunio et Eunomio Monachis, uide Rubenium libro tertio citato.

PRIDIE IDVS MAII.

Romæ, Sancti Paschalis Papæ, huius nominis primi, qui post Stephanum quartum sedit, & plurima Sanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, ac in diuersis Ecclesijs honorifice collocauit, quorum ipse in cælo meruit sociari consortio.

M A-

M A I I 14.

Pascalij] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Res eius gestas prosecuti sumus in explicatione primi rami, & alijs in locis. Vide & Platinam, ac Onufrium Panuinum, aliosq; scriptores, qui ex professo de Romanis scribunt Pontificibus.

IDIBVS MAII.

Bremis, depositio Sancti Adelgarij Archiepiscopi, & confessoris, qui consecratus à Lindroldo Archiepiscopo Moguntino, munere pastoralis non oblitus, gregem sibi commissum uerbo, & exemplo paut.

M A I I 15.

Adelgarij] Siue Adalgarij, cuius mortem hac die ponit Trittemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 214. agit & de eodem libr. 4. c. 92. Albertus verò Abbas Stadenfis in Chronico, fol. 97. & Albertus Crantzius in Saxonia Metropoli, lib. 2. cap. 24. eundem defunctum asserunt die septimo idus Maij: nos Trittemium sequimur. Fuit autem ex Monacho Corbeia Saxonicæ tertius Hamburgensis, & Bremensis Archiepiscopus; Obijtq; anno Domini 909. succedente sibi S. Hogero itidem Monacho.

DECIMOSEPTIMO CAL. IUNII.

In Scotia, Sancti Brandani Abbatis, cuius miri actus leguntur. Trevis, depositio Sancti Fidoli Presbyteri, & confratris Brandani Abbatis. In Monte Iouis, Sancti Bernardi Eremitæ. In Valle Umbrosa, Sancti Alberti Monachi, cuius uita sanctitatis plena fuit.

M A I I 16.

Brandani] Siue Brendani, De quo Martyrol. Roman. cum Baronio, Molanus in Addit. ad Vsuarium, & Galefinius, hac die: Eius acta eundem reperuntur, sed valde dubiosa. Agunt de eodē Trittemius de vir. ill. Ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 31. quem reponit 14. cal. Januarij. Petrus itē in Catalogo, lib. 5. cap. 117. eundem 18. cal. Iulij recenset; ambos tamen castratione indigere arbitror. Vincentius in Speculo, libr. 21. cap. 81. Miror eundem quod R. Baronius, Molanus, & Galefinius huius acta reperiri autem apud Vincentium, lib. 22. c. 81. cum Vincētiū, quem penes me habeo impressum Venet. anno 1591. apud Dominic. Nicolinum, lib. 21. illa recitet. Netamen tantorum uirorum auctoritatem temere iudicare præsumerer, totum Vincentium, titulosq; librorum percurri, itaque esse, ut scripsi inueni, restituendi igitur suæ integritati veniunt. Plura de eodem uide in notis huius diei apud Baronium.

Fidoli] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Ado, & alijs, hac die, de quo & Molanus in Addit. ad Vsuarium & Galefinius, qui Episcopum

L I 3 Tre-

Trecensem faciunt, malè attamen, ut notat R. Baronius. Chronicon Cluniacense MS. quod apud me est, in fine huius gesta recensens dicit eundem fuisse Abbatem Ordinis S. Benedicti, corpusque eius quiescere in partibus Burgundiæ in Ecclesia suo nomini dedicata, in Episcopatu Lingonensi sita, iuxta Monasterium Gallice vocatum, Porieres, non longè ab oppido Gallice dicto Mucy; hæc ille de loco, de sanctitate verò eius sic ait, Fuit & alius Sanctus Abbas, Ordinis Sancti Benedicti, Fidolus nomine, qui conuersationis suæ uitæ mores, & uitam disciplinæ, tam uirtutibus sanctis & misericordiæ operibus, quam ieiuniorum afflictione meruit thronum duodecimum possidere.

In monte Iouis] Qui hodie ab eius nomine uocatur mons Sancti Bernardi, in cuius cacumine extat cenobium Reuerend. Patrum Ordinis Cisterciensis.

Bernardi] De eodem Molanus in Additio. ad V'suardum hac die. Eius uitam eodem referente descripsit quidam Heluetius. Quiescit in monte Iouis.

Alberti Monachi] Tabula Vallis Umbrosæ, de eodem agunt, hac die. & anno 1094. mortuum referunt.

DECIMOSEXTO CAL. IUNII.

Lauduno clauato, translatio corporis Sancti Montani Monachi Magnopoli, in Monasterio Falderæ, Sancti Thetmari, discipuli Sancti Vicelini Episcopi; hic Decanatu Bremensi relicto, Monasterium Falderæ ingressus est, & miraculis clarus quieuit.

MAII 17.

Montani] De eadem translatione agit Molanus in Addit. ad V'suardum, hac die. Hincmarus item in initio uitæ S. Remigij apud Saurum, Tomo 1.

Thetmari] Alias Thietmari, siue Dethmari, cuius res gestas descripsit Helmoldus in Hist. Slauorum, libro 1. cap. 59. 71. 74. & 75. & hæc ipsa die obisse affirmat. De eodem agit Crantzius in Metropoli, lib. 6. c. 18. & aliquot sequentibus. Migravit, ut videtur anno 1152.

DECIMOQUARTO CAL. IUNII.

Qverceti in Hannonia, depositio Sancti Quiniberti, Prioris Monasterij Salesij, & confessoris, miraculis clari.

MAII 18.

Quiniberti] De eo Molanus in Additionibus ad V'suardum, & in Indiculo Sanctorum Belgij, ubi uitam eius summam describit, hac die.

Civitate Doroberna, quæ nunc Cantuaria in Anglia, Sancti Dunstani Episcopi, qui famosum Monasterium Glasconiese fabri-
cavit, multorum aliorum existens fundator & Pater, cœnobiorū; ad
cuius sarcophagū crebro manifestatur, qualis nūc meriti maneat in
cœlis. Eodem die, depositio Sancti Petri de Morono, qui ex Ana-
choreta Maiellæ, summus Pontifex creatus, dictus est Cælestinus V.
sed amore quietis Pontificatu se abdicans, laboribus, & ærūnis pres-
sus occubuit, multisque virtutibus & miraculis clarus, migravit ad
Dominum: Qui quoniam renunciauit summo Pontificatui, Canoni-
zatus extitit ab Ecclesia tantum pro simplici Confessore, sub Petri,
quod ante Pontificatum habebat, nomine. Item Turonis, hac die, mi-
gravit ad Dominum Sanctus Alcuinus, Abbas Sancti Martini Tu-
ronensis, & Leuita, fundator Academiæ Parisinæ, & Caroli Ma-
gni Imperatoris Magister, & Doctor Ecclesiæ egregius, sanctita-
te plenus.

M A I I 19.

Dunstani] De eodem Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in Addit.
ad Usuardum, Galefinius, & Felici, hac die. Reponitur à Petro in
Catalogo, libro 8. cap. 49. die 7. idus Septembris, cuius rei fides sit apud
auctorem. A nonnullis alijs præcedenti die recolitur. Osbertus, siue Os-
bertus Monachus Cantuariensis eius præclare gesta sermone eleganti pro-
sequutus est, quæ referuntur à Surio in Tomo 3. De eo item agunt Tritte-
mius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 221. & lib. 4. cap. 100. Vincen-
tius in Speculo fusissimè, libro 24. à capite 72. inclusiue, ad caput 84. ex-
clusiue, item & cap. 94. 95. & 96. eiusdem, & lib. 25. cap. 43. Polydorus
Virg. Hist. Angl. lib. 6. circa finem, & lib. 7. statim in principio. Fuit pri-
mum Monachus & Abbas Glasconiensis, deinde Episcopus Vuigornien-
sis, postremo Cantuariensis Archiepiscopus 24. Migravit anno Do. 1001.
ætatis sue 79. vel 70. Regiminis 28. Trittemius, libr. 4. cap. 100. quem se-
quitur & Baronius loco citato, obijisse eum refert anno Domini 988. quod
tamen quadrare non potest, si rectè annorum ratio inita est: nam ab obitu
S. Dunstani, ut Polydorus refert, usque ad mortem Ethelredi Regis, anni
tantū quatuordecim interfuerunt; Ethelredus enim rex obiit anno 1015.
ex quo numero, si anni demantur 14. annus 1001. quo S. Dunstanus mi-
gravit, remanebit. Probat id & alia ratione. Sanctus Elphegus marty-
ris coronatus legitur anno 1025. Episcopatus sui sexto: eum autem præces-
serant, Aluricius, Siricius, & Ethelgarus, qui S. Dunstano anno 1001.
immediatè successit: his autem tribus à Polydoro libr. 7. anni tribuuntur

L I 4 regi-

regiminis octodecim, quibus si adiungantur, & Elphegi sex, proculdubio annus martyrii S. Elphegi 1025. reperietur. Errorem hunc peperisse arbitror, quod Trittemius, qui annos 33. & Baronius, qui 28. sedisse Dunstanum scribunt, numerare cœperint, non ab anno sedis Cantuariensis, qui fuit 973. sed ab annis Episcopatum, Londoniensis, & Wigorniensis, qui 957. & 960. numerantur, qui in 988. recte desinent, si 33. Trittemij, & Baronij 28. iisdem coniungantur. At annos Baronij 28. ab anno 960. computari non debere, sed ab anno 973. quo sedi Cantuariensi presidere cepit, annus mortis eius 1001. prenotatus indicat. Migravit ergo S. Dunstanus anno, non ut volunt 988. sed 1001. Archiepiscopus Cantuariensis, anno 28. & ex quo primū Londini, & Wigornia sedere incœperat, illius 46. istius verò 41. Præfuit autem Wigornia solum, annis 3. & Londini 13. Cavendi etiam veniunt, duo & alij errores, qui apud eundem Trittemium citato capitulo 100. reperiantur. Horum prior est, quod Episcopus Wintoniensis, pro Wigorniensis: alter verò, quod eidem sedi Wintoniensis S. Elphego martyri successisse legatur: quem tamen errorem librorum negligentia irrepsisse puto: capite enim eiusdem libri 113. rectissime eundem Sanctum Elphegum, à Sancto Dunstano Wintoniensem Episcopum consecratum asserit.

Petri de Morono] De eodem omnes supracitati, quibus adiunguntur & Maurolycus, hac die. Vitam eius descripserunt Clemens Papa V. & Petrus de Aliaco, S. R. E. Card. & Archiepiscopus Cameracensis, iussus, quam retulit Surius, Tomo 3. Admiratus sum errorem Petri Galefij, viri doctissimi, qui in notis huius diei, citat quendam sermonem Petri Damiani de hoc Sancto, quem & reperiri ait apud Surium, Tomo 3. quætor quam absurdus sit manifestatur ex hoc, quod huiusmodi sermo apud Surium non reperiatur, & cum Petrus Damianus fere ducentis annis Cælestinum præcesserit, non potuerit de eo sermonem fecisse, caueatur igitur hic Galefij scrupulus. Felici in Ephemeride alio in loco dicit huc obiisse die 6. Aprilis, sed fortasse alia festivitas de eodem illo die agitur, quam ignoreo. Agunt de eodem plures alij, ut Platina, Panvinus, Volaterranus, Sabellius, quos omnes, simul cum reliquis, qui de Romanis Pontificibus scribere brevitatis causa prætereo. Egimus & nos superius in tractatu de fundatione Ordinis Cælestinorum. Obijt in arce castri Fumonis anno Domini 1296. ætatis suæ 65. sepultus Ferentini in Monasterio Sancti Antonij Ordinis sui.

Alcuinus Abbas] De quo Molanus in Addit. ad Usuardum, hac die. Agunt de eodem Trittemius de Script. Eccles. & de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. cap. 26. & lib. 3. cap. 197. Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 173. 174

174 & alibi. Sigebertus de script. Eccles. cap. 83. Sixtus Senensis Bibliot. Sancta, libr. 4. & alij infiniti. De eodem inferius egimus in explicatione ramorum Arboris. Fuit Venerabilis Bedæ discipulus, natione Anglus Eboracensis, deinde S. Martini Turonis Abbas, floruit anno 780. Sanctitatis eius testimonium ferunt, tum Trittemius, lib. 3. ubi de sanctis Ordin. S. Bened. ex professo agit, tum etiam Vincentius, & alii.

DECIMOTERTIO CAL. IUNII.

A pud Bituricas in Gallia, Sancti Austregisili Episcopi, & confessoris, cuius & vita omni sanctitate refulsit, & mors in conspectu Domini fuit præciosa. In Monasterio quod vulgo horreum dicitur apud Treuiros, depositio sanctæ Basilissæ virginis & Abbatissæ. In Blandinio, translatio corporum Sancti Guduali Episcopi, Bertulphi confessoris, & Amalbergæ virginis. Eodem die Sancti Orlandi, Conuersi Vallis Umbrosæ, magnæ circa Energumenos virtutis. Bononiæ, in Monasterio Sancti Alberti, depositio Sancti Alberti Abbatis, Ordinis Vallis Umbrosæ, qui nomen Monasterio ex suo nomine reliquit.

M A I I 20.

A ustregisili] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. & Ann. ad Vsuard. Galestinus, & Felici, hac die item & Maurolycus, in hoc tamen corrigendus, quod martyrem eum faciat. Vitam eius ab eius æquali descriptam refert Surius, Tomo 3. Agunt de eodem Petrus in Catalogo, lib. 5. cap. 25. & Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 26. Numeratur à Demochare de Sacrific. Missæ, Tomo 2. cap. 24. tricesimus eius sedis Episcopus. Annonius item Monachus de gestis Franc. libr. 4. cap. 2. de eo pulchrum miraculum recitat. Fuit primo Monachus, ac Abbas S. Nicetii, Lugduni, ut in eius vita legitur, & creatus est Bituricensis Ecclesiæ Archiepiscopus anno Domini 622. quam potestatem exercuit annis 12. migravitq. anno 634.

Basilissæ] De qua Molanus in Addit. ad Vsuardum, hac die. Petrus item Cratopolus libro de Episcopis Germaniæ. fuit autem Abbatissa S. Mariæ in horreo Dagoberti Regis, quod cœnobium ipse Rex cōstruxerat pro filiabus suis Sanctis Irmina & Adela circa annum Domini 640. Agit de eadem Trittemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 205. qui dicit eam floruisse anno Domini 780. successisseq. S. Anastasiæ.

Translatio Guduali &c.] De hac translatione agit Molanus in Addit. ad Vsuardum hac die. Res eorum gestas require in natalitijs eorundem, octavo scilicet idus Iunii. nonis Februarij. & sexto idus Julij. De eadem agitur in vit. a S. Bertulphi c. 30. & sequentibus, apud Surin, To. 1. nonis Febr. Orlan-

Orlandi Conuersi] *Tabulæ Vallis Umbrosæ*, de eodem agunt hac die; quæ migrasse eum referunt anno Domini 1242. Vocatur a nonnullis Orlandus.

Alberti Abbatis] De quo eadem *Tabulæ* hac die. Fuit contemporaneus Fratri Orlandi, eique tribus tantum annis superuixit, obiit enim anno Christi 1245.

DVODECIMO CALENDIS IVNII.

Nicia, in Gallia, Sancti Hospitij Monachi & confessoris, uirtute abstinentiæ, & prophetiæ spiritu insignis. Apud Aream in Artesia, natalis Sanctæ Idabergæ virginis, filiæ Pipini Regis, miraculis claræ. In Anglia, beati Godrici Eremitæ & confessoris, cuius actus clari extant.

M A I I 21.

Nicia] Sic Baronius. Molanus uerò & Galestinus Nicaea, legunt. Maurolycus, Felici, & Petrus in Catalogo, Nuceria, qui correctione indigent. Nuceria enim, ciuitas est Campaniæ, non longè à Salerno, & môte Vesuuii cuius populi dicti sunt Nucerini, et ager ipse Nucerinus; et eius ciuitatis quondam fuit Episcopus R. Paulus Iouius, eloquentiæ nostri temporis parens. Nicia uerò nostra, siue potius Nicaea, scribitur enim à Suida, *Nicaia* per diphthongum græcam, urbs est Galliæ, quæ vulgari idiomate, *Nissa* uocatur, condita à Massiliensibus non procul à Varo flumine, hodie Serenissimo Sabaudie Duci paret.

Hospitij] Huius meminere omnes prefati, hac die. Petrus in Catalogo lib. 5. c. 27. Paulus Diac. de gestis Longob. lib. 3. c. 1. Gregorius Turon. Hist. Fran. lib. 6. c. 6. Citat & R. Baronius caput item septimum eiusdem libri, sed in eo nil de S. Hospitio agitur. Vixit circa annum Domini 570.

Idabergæ] Siue Itisbergæ utrunque enim lego, de qua Molanus in Addit. ad Usuardum; & in Indiculo SS. Belgii, & Galestinus, hac die. Hac circa annum Domini 770. Area uitam religiosam duxit, ab omnibusque Genealogistis ferè in dinumeratione filiorum Pipini Regis omittitur, Molanus tamen eam nobis reddidit.

Godrici] De eodem Molanus in Addit. ad Usuardum, hac die; cuius etiam actus in legenda Anglorum, latè dicit extare. Eius uitam compendiosè recitat Gulielmus Neubrigensis de reb. Anglic. lib. 2. c. 20. Vixit sub curâ Monachorum Dunelmensium, & Regula S. Benedicti, in loco qui dicitur Finchala.

VNDECIMO CAL. IVNII.

In pago Antifiodorensi, Sancti Romani Abbatis, qui Sancto Patri nostro Benedicto ministravit in specu, inde in Gallias proficiscens, ædifi-

edificato Monasterio, relictisque multis sanctitatis alumnis, quie-
uit in Domino. Parmæ, in cœnobio Sancti Ioannis Euangelistæ, de-
positio Sancti Ioannis primi illius loci Abbatis, miraculis & sancti-
tate celebris. Eodem die, Eleuatio Sanctarum Harlindis, & Relin-
di virginum. Pistoriæ, Sancti Aëti, eiusdem ciuitatis Episcopi, &
confessoris, Ordinis Vallis Vmbrosæ, sanctitate conspicui. Floren-
tiæ, natalis sanctæ Humilitatis Abbatissæ, primæ institutricis sancti-
monialium, Ordinis Vallis Vmbrosæ.

M A I I 22.

Romani] De eodem mart. Rom. cum Baronio, & Molanus in Ad-
dit. ad Psardum, hac die. Agitur & de eo in uita S. Mauri Ab-
batis. Vitam eius adfert F. Claudius de Rota Dominicanus in legenda Sæ-
ctorum, cap. 217. quod est illius libri ultimum. Extat apud me sermo MS.
Sancti Bertharii Abbatis de eodem Patre, qui sic incipit, Adeſt nobis
dies venerandæ commemorationis beatissimi Romani egregij con-
fessoris Christi, &c. Obijt in Gallis in cœnobio à se exstructo, aliquot an-
nis post obitum S. P. N. Benedicci.

Ioannis Abb.] Ex monumentis cœnobij Parmensis, tum natalem, tum
etiam & uitam ipsius Sancti habuimus, que composita est à quodam suo
discipulo illius loci Monacho, sicque incipit, Tempore quo &c. Eam sub
corpendio recitant Petrus Bagianus in Historia Monastica, & Fran-
cisus Sansuinus in libro de Origine Familiarum Italie, in descriptione fa-
miliæ Corrigiæ, de qua hunc Sanctum originem trahere refert: quam eius
opinionem, nos equidem non improbamus, aliqua tamen castigatione in-
dligere pro certo tenemus: dicit enim fuisse filium Corradi, nepotemq; Gi-
berti primi Corrigiæ Domini, qui tempore Caroli Magni floruit, id est, cir-
ca annum Domini 780. & quod excurrit. Sed cum hic noster Ioannes re-
feratur mortuus anno 972. dicendum est, aut Sansuinum errare, vel cer-
te Ioannem non nepotem Giberti, sed abnepotem potius fuisse; tempus namq;
à Sansuino assignatum, ducentorum uidelicet fere annorum, descriptioni
sue non quadrat, cum successio duorum, vel trium, videatur nimis breuis
tam longo interuallo.

Eleuatio Harlindis &c.] De hac Molanus in Indiculo Sanctorum
Belgij, hac die. Facta uerò est per Franconem Episcopum Leodiensem, cir-
ca annum 860.

Aëti Episcopi] Tabule Vallis Vmbrosæ de eodem agunt, hac die. Eius
etiam meminit Volaterranus, Antropologia, lib. 20. Patria ei fuit Hispania,
& seculo relictæ Monastica uite genus amplexus est in cœnobio Val-
lis Vmbrosæ, deinde ob insignes animi dotes in Abbatem electus, non lon-
gè

gè post Generalatus totius Ordinis apicem ascendit; à quo ad Ecclesiæ Pi-
storienfis regimen assumptus, eandem capite Sancti Iacobi Apostoli Com-
postellani ditavit, & miraculis gloriosus migravit in calum ann. 1153. & in
Ecclesiâ Sancti Ioannis Rotundi sepultus est.

Humilitatis Abbatissæ] De eadem agitur hac die in Tabulis suprac-
tatis. Fuit natione Faentina, habitumq; Religionis sumpsit de manibus
Abbatis Sanctæ Mariæ de Cressino; & moriens anno Domini 1310,
ætatis suæ nonagesimonono, sepulturam accepit in cænobio Sancti Salvi
iuxta Florentiam.

DECIMO CAL. IVNII.

IN Monasterio Gemblacensi, natale Sancti Guiberti, fundatori
eiusdem cænobij, & confessoris, præclari in miraculis. In Mona-
sterio Vallis Umbrosæ, depositio Sancti Angeli, de quo hoc præci-
puè refertur, quod in elevatione Sacrosanctæ Eucharistiæ, meritis
Beatæ Mariæ Virginis, cuius erat deuotissimus, meruerit gloriam
Dei aspicere.

MAII 23.

Guiberti] Sive ut alijs placet, Vviberti, seu Vuiberti, de quo Mo-
lanus in Addit. ad Vuardum, & in Indiculo SS. Belgij, Galestinus,
& Felici, hac die. Vitam eius descripsit Sigebertus Monachus Gembla-
censis, quam adfert Surius, Tomo 3. hac item die. De eodem agunt Pe-
trus in catalogo, lib. 3. cap. 83. Trittemius de vir. ill. Ordin. S. Bened. lib. 3.
c. 217. A nonnullis reponitur pridie nonas Februarij, sed utrum rectè ibi-
dem diximus. Fuit Monachus Gorziæ iuxta civitatem Metensem, quod
cænobium fundarat Landrada Pipini Regis soror, circa ann. 730. in quo
defunctus anno 962. relatus postea Gemblacum.

Angeli] Tabulæ Vallis Umbrosæ de eodem agunt, hac die. Hic ex volu-
li Lignorum familia Florentiæ ortus, uita sanctissimè acta, migravit à
saeculo anno 1509. ætatis suæ 80. & in cænobio de Ripolis sepultus est.

NONO CAL. IVNII.

Leodij, translatio S. Lamberti Episcopi, & martyris. Casini, depo-
sitio Sancti Benedicti Monachi, miraculis clari.

MAII 24.

Translatio Lamberti] De ea Molanus in Additionibus ad Vuardum,
hac die.

Benedicti Monachi] Huius natalem hac die annotat Dominus Pe-
trus Diaconus, Monachus Casinas, qui & eius gesta recenset libro de
Sanctis Casinensibus, capite sexagesimo octavo. Obijt, ut ipse refert Ce-
pua tempore Desiderij Abbatis, qui postea Papa Victor III. dictus est.

OCTA-

OCTAVO CAL. IVNII.

Roma, Sancti Bonifacii Papae IIII. qui Pantheon in honorem B. Mariae ad martyres dedicavit; & vitae exēplo in Ecclesia claruit. Salerni, depositio Diui Gregorij Papae, septimi, Ecclesiastica libertatis propugnatoris acerrimi. In Britannia, Monasterio Maldubiensi, Sancti Adelmi Episcopi Schireburnensis, doctrina, & sanctitate celebris. In Hispania, S. Gennadij Astrogenis Episcopi, & conf.

M A I I 25.

Bonifacii] De quo Martyrol. Rom. cum Baronio; Molanus in Aditio. ad Vuardum; Galesinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas prosequitur Platina, & Tritemius de uir. ill. Ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 148. eum reponit, octavo calend. Aprilis, sed malè, item libr. 4. cap. 3. de eodem agit. Petrus in Catalogo, libr. 4. cap. 161. & alii infiniti. De eodem fusius egimus duobus in locis.

Gregorij septimi] De eodem Martyr. Rom. cum Baronio, & Bertholdus in Append. ad Contractum, hac die, qui eius acta fusius recenset. Platina item de uiris Pontificum. Vitam eius quinque libris se descripsisse facit F. Onufrius Panvinus in Annotationibus suis ad Platinam, sed eos nondum uidere merui. Constantiam eius & zelum, multum extollit Robertus Belarminus controuersiarum, lib. 1. in qua etiam perquam egregie confutat, quae ab Haereticis huic sanctissimo Pontifici imponuntur. Quae sancti, & pie in Ecclesia sanciuir, inferius ostendimus, in explicatione primi rami: & in tractatu de summis Pontificibus Monachis, de eius Monachatu, & creatione egimus. Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. libro 4. caput. 11. & 25. de eodem agit. Sepultus est Salerni, in Ecclesia Sancti Matthei, retro Chorum, in arca marmorea candida, in qua insculptum uisitur sequens Epitaphium.

Gregorio Septimo Soan. Pont. Opt. Max. Eccles. Libert. Vindici acerrimo, assertori constantis. qui dum Rom. Pont. auctoritatem aduersus Henrici perfidiam strenue tuetur, Salerni sanctè decubuit.

A. D. CIO. XXCV. VIII. CAL. IVNII.
M. Ant. Columna Marfil. Bononien. Archiepiscopus Salerni. cum illius corpus post quingent. circ. ann. sacris amictum, & serè integrum reperisset, ne tanti Pont. sepulchrum memoria diutius careret,

Gregorio XIII. Bononiensi sedente

M. P.

Pridie cal. quinct. A. D. M. D. LXXVIII.

Adel-

Adelmi] Sic Tritemius, de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 2. c. 3. & libro 3. cap. 141. & lib. 4. c. 17. Baronius uero hac die. Adelimum legit; Molanus in Addition. ad Vsuarium Adelimum; Felici Anthelmum; Surius uero in epitome uitæ eius To. 3. hac item die Althelmum. Res eius gestas recensent Beda, lib. 5. c. 19. Hist. Ang. & S. Egmundus Vriciorum Episcopus. & S. Osmundus Episcopus Saresburiensis; Faritius item Thuscus, & Gualelmus malmesburie Monachus Benedictinus. Fuit primum Monachus Meldunensis, quod nunc Malmesburiense cœnobium uocatur; deinde Abbas an. 34. postremo Episcopus Schireburnensis, quæ sedes Salisburia hoc tēpore appellatur, cui præfuit an. 4. Successit autem S. Hedda, & obiit anno Domini 709. Baronius habet 719. quod puto potius librariorum negligentia, quam auctoris, alioquin diligentissimi, accidisse voluntate, factum enim est lapsus de 709. in 719. Cur autem hic numerus 709. uerius mihi videatur, hac moueorratione quod referente Molano S. Egmundus qui S. Adelmi uitam descripsit, cuiusq; Epitome apud Surium extat, defunctus dicatur an. 716. Et uerisimile est eum interfuisse morti S. Adelmi, id enim constat ex anno mortis 709. diligentissime ab eo notato, quem tamen notare minime potuisset si tribus ante Adelimum annis ex hac uita migrasset; quod necessario sequeretur si Adelmus anno 719. obiisse crederetur. Hanc meam coniecturam confirmatam postmodum inueni in Mattheo Westmonasterii ad annos 704. & 709.

Gennadij Astorgensis] Eius uitā describit Morales in Hist. Hispan. lib. 1. s. c. 45. & hac die obiisse testatur. Fuit Monachus S. Petri de montibus, sed prius sub Abbate Arandiselo militauit in cœnobio Argeo, ut ipse de se testatur in testamento suo, quod adfertur à Morale; postmodum factus Astorgensis Episc. sanctitate clarus, obiit an. 916. etatis suæ 70.

SEPTIMO CALENDAS IVNII.

Cantuarie in Anglia, Sancti Augustini Episcopi, qui illuc, una cum alijs sex Monachis, à Beato Gregorio Papa missus, genti Anglorum Christi Euangelium prædicauit, ibique uirtutibus & miraculis gloriosus obdormiuit in Domino. Eodem die, depositio Sancti Hildeuerthi Episcopi Meldensis & confessoris admirandæ sanctitatis. Casini, natalis Sancti Guinizonis Abbatis, miraculis clari. Venci in Gallia, Sancti Lamberti Episcopi, admirandæ sanctitatis uiri.

M A I I 26.

Augustini] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Vsuarius, Beda, Ado, Molanus in Annot. ad Vsuarium. Galestinus qui & 25. Aprilis, Maurolicus, & Felici, hac die. qui Felici die præcedenti eundem etiam reponit, Vitam eius composuit Beda lib. 1. Hist. Angl. multis capitulis; hanc adfert

adfert Surius Tomo 3. Meminit eius & Petrus in Catalogo, libr. 5. c. 48. & Vincentius in Speculo, lib. 2. c. 11. & 12. Trittemius item de vir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 53. & lib. 4. cap. 48. Polydorus Virg. Hist. Angl. libr. 4. & alij recentiores. Vide Baronium in notis huius diei. Refert item Molanus, Nothelmum Londinensem, & Gotzelinum Morinensem, Monachum Sancti Bertini, res eius gestas scriptis comprehendisse; de uita eiuslibet eius libros 2. de miraculis lib. 1. de translatione eiusdem, ac sociorum lib. 1. Missus est in Angliam, anno 596. obiit anno 609. primus Archiepiscopus Dorouernensis, quæ nunc Cantuaria dicitur. Reliqua eius gesta require in explicatione quarti Rami.

Hildeuerti] De eodem Petrus in Catalogo, lib. 5. cap. 49. & Vincentius in Speculo, lib. 2. c. 25. hac die: à quibus uocatur Hildeuirtus: de quo & Trittemius de Vir. illust. Ord. S. Bened. libr. 3. cap. 80. ubi appellatur Hildeuirtus. Hildemicus uero, lib. 4. cap. 141. Demochares de Sacrificio Missæ, Tomo 2. cap. 19. Hildenertum, & Hildenutum nominat, constituitq. vigesimum primum Ciuitatis Meldensis Episcopum. Fuit autem Hildenertus primo Monachus Luxoniensis in Burgundia successitque in Episcopatu S. Pharoni, anno 686.

Lamberti Episcopi] Tabulæ Lerinenses à R. P. D. Germano à Gludamo Abbate Lerinensi ad me transmissæ de eodem agunt, hac die. Fuit ut referunt Monachus primum Lerinensis, deinde Venciensis Episcopus in Prouincia, quo tamen tempore floruerit, cum illud Tabulæ non prodant, explicare nequeo.

SEXTO CAL. IUNII.

IN Anglia, depositio Venerabilis Bedæ Presbyteri, sanctitate, & eruditione celeberrimi.

M A I I 27.

Venerabilis Bedæ] De quo Mart. Rom. cum Baronio, Maurolycus, & Felici, hac die; qui & die præcedenti, cum Molano in Addition. ad Iuardum eum item reponit. Depositionem eiusdem recolit, ait idem Molanus die 10. Maii. Trittemius & ipse de vir. illust. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 155. eundem præcedenti die collocat. qui lib. etiam. 1. c. 6. & lib. 2. c. 21. de eodẽ agit. Petrus in Catalogo lib. 5. c. 55. hac die obiisse testatur. Vincentius in Speculo lib. 2. c. 133. & 150. Reliqua de eodem Fabulamq. refutatam de eius obsecratione, & alia nonnulla scitu digna, uide in notis huius diei apud Baronium, & in explicatione ramorum huius Arboris. Vitam eius & res gestas describit Monachus Historie eius continuator, libro primo, capite sexto, septimo, & octauo.

LVetia Parisiorum, Sancti Germani Episcopi & confessoris, qui quantæ sanctitatis, quanti que meriti fuerit, quibus etiam miraculis clauerit, Fortunatus Episcopus litterarum monumentis consignauit. Eodem die, Sancti Vvilhelmi Comitis, & Monachi Gellonenſis, qui tantæ sanctitatis & meriti apud Deum fuit, ut ardentem clibanum scapulari purgans, nec ipse, nec vestimentum, in aliquo læderetur.

M A I I 28.

Germani] De eo Mart. Rom. cum Baronio; Beda, Uſuardus, Ado, Galeſinius, Maurolycus, Felici, alijs, omnes, hac die. Eius uitam cōposuit Fortunatus Episcopus Pictauiensis, quam refert Surius, Tomo 3. De eodem agunt Petrus in Catalogo, lib. 5. c. 59. Vincentius, libr. 21. c. 63. 64. & 65. Fuit autem Germanus primum Abbas S. Simphoriani, & Episcopus Parisiensis 19. ut notat Demochares de Sacrif. Miſſe, To. 2. c. 18. Dedicauit cœnobium S. Vincentii, quod nunc S. Germani de pratis vocatur. Obiit anno Domini 578. Plura de eodem uide in notis huius diei apud Baronium.

Vvilhelmi Comitis] De eo hac die, Maurolycus, Felici, & Trittemius de iur. il. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 278. quem floruisse ait an. Domini 900. Petrus uero in Catalogo, lib. 5. c. 61. hac quidem die migraſſe cōmemorat, sed annis ſerè centum priorem facit, obisseq; teſtatur sub Carolo magno Imp. circa annum Domini 810. ex Duce Aquitaniæ Monachum ſacrum aſſerens, sed errare ex hoc conuincitur, quod Aquitania à primæua nominis Gallici memoria, & ex quo Romanorum iugum à ſe excutere cepit, auctor eſt Bochetus rerum Aquitanicarum ſcriptor fideliffimus, regni honoris diademate decorata fuerit, uſque ad Carolum Caluum, qui anno 832. nepotum Pipini & Caroli poſtremorum Aquitaniæ Regum domita ſubſeſtaq; ferocia, bello captos detonſa capillatura in arctum Monaſterium detrufit, uerſoque in Ducatum Regno, Ranulphus ſub titulo Ducis Aquitaniæ præſuit, pro ea poſiſſimum parte, qua Garumna in mare delabitur, quæ Guienna, ſeu Aquienſis, ab aquarum lacunijs, appellata eſt, aliaſ Vaſconia, ſed grauius errat noſter Petrus Bugianus, qui nulla temporum & perſonarum habita ratione, eundem unum quem Petrus in Catalogo, & Trittemius loco citato, nominant, in duos diuidit, & alterum quidem, iunius & ſorores ſancti moniales facit, Monachum Corbeienſem in Gallia, & Archiepiſcopum Moguntinum, anno 840. mortuum conſtituit; alterum uero, cognomento, ut ait Pium, fundatorem Cluniacenſis cœnobii,

huius, deinde eiusdem Monasterii Monachum asserit, eumque esse qui in ardentem clibanum intrans, scapulari purgarit illasque inde exierit, obieritque anno Domini 912. sed quam à veritate hec sint aliena, ex multis arguitur. Primò, quod ut dixi eo tempore anno scilicet 840. Aquitania Duces non habuerit, sed Reges. Secundò, quod in toto Catalogo Præsulum Moguntinorum, apud Democharem, Tomo 2. cap. 34. Gulielmus hic non reperitur, sed bene Carolus, de quo supra egimus, qui ex Rege Aquitanie, Corbeie Monachus effectus, beneficio postea Ludouici, patris sui, Germanie Regis, ad Episcopatum Moguntina Ecclesie ascendit anno 856. obiitque 863. Tertio, quod sorores illæ, de quibus Bugianus, non huius, sed alterius à Petro in Catal. esse dicantur. Deinde, quod Gulielmus Pius nunquam Monachus fuerit, sed alter huius nominis tertius, cognomento Caput Stupæ, qui seculi pompis abiectis, vitæ Monasticæ propositum arripuit in cenobio S. Cypriani Pictanis, ut auctores sunt Claudius Paradinus, Belforestius, & Rosieres, in genealogia Ducum Aquitanie, qui sanctitate, ac miraculorum gloria clarus obiit anno 1025. Postremò, quod ille Gulielmus, qui clibanum ardentem suo scapulari purgavit, non Dux (ut uolunt Petrus in Catalogo, Maurolycus, & Felici in Martyrologiis, & Bugianus in Histor. Monastica) sed Comes nominetur à Tritemio, Monasticarum rerum scriptore diligentissimo, Monachusque uocatur non Corbeiensis, nec Clunacensis, sed Gellonensis, cui suffragatur & Petrus loco catalogi citato. Corrigendus igitur uenit Bugianus.

QUARTO CAL. IUNII.

Erini, depositio Sancti Cononis Abbatis admirandæ sanctitatis, & humilitatis uiri.

MAII 29.

Erini] Est Insula Prouinciæ, Narbonensi adiacens, è regione Antipolis Ciuitatis, quæ describit Plinius, lib. 3. c. 5. Est in illa percelebre Monasterium Ordinis nunc Diui P. N. Benedicti, Congregationis Casinensis, alias Sanctæ Iustine de Padua, fundatum olim ann. Domini circiter 470. à Sancto Honorato Nicomedia Regis filio, primo illius loci Abbate, & deinde Arelatensi Archiepiscopo; cuius instituta, constitutionesque retinuit usque ad annum Domini 541. quo, illis relictis Regulam Diui P. Benedicti à Sancto Mauro Abbate in Gallias tendenti, sibi traditam observare incepit, quam usque in hodiernum sanctissime semper obseruauit, primò sub Congregatione Mauriana, siue Glanofoliensi: deinde sub Cluniacensi; nunc, sub Casinensi. De huius Monasterij, & Insulæ laudibus plura reperies in Epistolis Familiaribus Ren. & Ill. S. R. E. Cardin. D. Gregorij Cortesii, Monachi, & Abbatis S. Benedicti de Mantua,

M m

E

& precipuë in ea quæ est ad Hieronymū Montferrates, Abbatem, fol. 81.
Tres itidem Hymnos Sapphico conscriptos Carmine, apud eundem habet
foliis, 153. 157. & 162. Duos itidem Sonettos (ut uocant) pro sua in me
humanitate lingua Gallica, per quendam Senatorem Massiliensem, uir-
rum doctum, pium, & Catholicum, cuius nomen iam è memoria excidit,
compositos, communicauit mihi Reuerendus D. Angelus a Forouilio Ler-
nensis olim Abbas, qui anno præterito uitam cum morte commutauit,
quos ob sui elegantiam uisum est hic apponere, ne & tanti uiri labor inte-
reat, & tam sacra Insula Sanctorum Monachorum sanguine Christo de-
cata, sua laude priuetur.

Sur les Sainctes Reliques, & deuotieuse solitude de l'Isle
Sainct Honoré de lerins.

SONET I.

Le parterre au milieu des ondes Marinieres
Chaud des rayons du Ciel, moytè de sang humain;
Veit bien heureux iadis, eclorre de San Sein
Des odorantes fleurs des pierres massonieres.

De ces fleurons sacrez, les odeurs Printanieres
Embaument ces forestz, & le Ciel en est plain;
Et ces pierres que Christ repollit de sa main
Brillent dans le palais du Père des lumieres.

O saincte solitude, ou nostre humanité.
Sublimée au fourneau de uostre ansterité
Peult d'un agille sault se guinder sur le Polle.

Vous qui uoulez aprendre à uiure entre les Dieux
Suiuez ces bons Docteurs, frequentez ceste Escholle,
Ce desert est la Voie, & la porte des Cieux.

SONET II.

Vous qui brauant l'effort de ces florz agitez
Allez courre fortune entre Scylle & Carybde,
Pour uous faire Seigneurs du sablon Pactolyde,
Venez surgir au port de ces lieux desertez.

Vous qui dans la prison des fumeses Citez,
Infames, adorez le mignon de Cipride,
Quittez, pauvres chetifz, ceste Idole homicide
Venez puis habiter ces desertz escartez.

Vous qui d'un masle cueur, bouffi de uaine gloire,
Cherches en uostre mort l'honneur d'une uictoire,
Venez parmy ces bois exercer uoz combattez.

Vous trouuerez icy, la richesse eternelle,
 Vous trouuerez icy, l'amour franc du trespas,
 Vous trouuerez icy, uostre mort immortelle.

Qualis autem fuerit hæc Insula, quale cœnobium, qualesque eius habitatores, ex numero Monachorum, in Album Sanctorum relatorum, manifestum euadit. quorum Catalogum, ut à Domino Germano à Gluduno Abbate Lerinensi mihi transmissum fuit, ante oculos Lectoris, hic etiam inserere non piguit, ut omnibus fiat satisfactum, & à quibus profecerim agnoscat.

Germanus Lerinensis, Arnoldo Belgæ, Monacho pio, & erudito, S. D.

Istis nostris, volui me exoluere promissis factis tibi, circa nomina, & dies festos Sanctorum, de quibus inter nos facti fuere multi sermones, dum vnâ essemus, tempore comitiorum in hoc isto amplissimo cœnobio Benedictino: quare si tibi placet interea beneuolo animo accipies scedulam hanc, conscriptam manu venerandi senis nostri Ambrosij Decurionis titularis, uiri sanæque pientissimi & selectissimi, qui etiam nunc sua solita pietate nihil prætermittit, attinens ad perquirendos Sanctos nostros Lerinenses, & illorum celebritates, quæ habitæ mittentur ad te celerrimè, prima idonea & opportuna occasione, & Martyrologiū perlegetur ex integro, & quicquid fuerit inuentum, tibi curabitur, nihilque non fiet ad morem tibi gerendum, nam laboranti tam strenuè in uia Domini ab uniuersis cœseo tibi quascunque suppetias fore esse præstandas, ut opus tam egregium abs te ceptum, maturè perfici ex integro possit; quod utinam nobis cōtingat cito uidere, & exosculari, & ex integro perlegere. Sed putas uidebo? putas durabo? putas me habiturum gratiam tam grandem? in manu Dei omnia sunt posita. Vale, & si tibi placet, die cernuè multam salutem amplissimo tuo Præsuli, simul & etiam pariter & Ven. Præposito, & reliquis studiosis uiris ad unum, sed in primis R. P. Lectori amico meo ueteri cognito Senis. Saluetur D. Franciscus, & D. Marcus Antonius, & D. Hortensius, quibus suis dotibus obstrictus sum caritatis vinculis. Lerine nonis Iunij 1589.

Idem Germanus.

Sancti Patres Monasterij Lerini.

Flouerunt olim in Monasterio Lerinensi Sancti infra scripti.

Sanctus Honoratus Archiepiscopus Arelatensis; cuius festū celebratur die 16. Ianuarij.

M m 2 S. Hi-

- S. Hilarius, Archiepiscopus Arelatensis; cuius est dies festus,
die 5. Maij. *Floruit anno 440.*
- S. Cæsarius, Archiepiscopus Arelatensis: 27. *Augusti floruit*
anno 500.
- S. Nazarius, Archiepiscopus Arelatensis.
- S. Virgilius, Archiepiscopus Arelatensis: quinto Martij. *Floruit*
anno 600.
- S. Concordius, Archiepiscopus Arelatensis.
- S. Maximus, Regiensis Episcopus: 27. *Novemb. Floruit an. 470.*
- S. Faustus, Regiensis Episcopus. *Floruit anno 490.*
- 20 S. Eucherius, Lugdunensis Archiepiscopus, & Princeps: 16. *No-*
uemb. Vixit anno 435.
- 13 S. Iustus, Lugdunensis Archiepiscopus, & Princeps: 2. *Septem-*
bris. Floruit anno 370.
- S. Maguntius, Viennensis Episcopus. *Hi nō reperiuntur apud*
S. Sedastus, Viennensis Episcopus. *Democharē, T. o. 2. c. 19.*
- 19 S. Germanus, Parisiensis Episcopus: 28. Maij, Translatio, 25. *Iu-*
lij. Obijt 578.
- 8 S. Lupus, Trecentis Episcopus: 29. Iulij. *Floruit anno 450.*
- S. Apollinaris, Valentienfis Episcopus: 5. *Octobris. Floruit an-*
no 490.
- S. Siffredus, Carpentoratensis Episcopus: 28. *Novemb.*
- S. Agricola, Auenionensis Episcopus.
- S. Valerius, Niciensis Episcopus: 24. Iulij.
- S. Lambertus, Venciensis in Prouincia Episcopus: 26. Maij.
- S. Veranus, Venciensis in prouincia Episcopus: 11. *Novemb.*
- S. Thomas, Tarantasiensis Episcopus.
- S. Amandus, Tungrensis Episcopus: 6. *Februarij. Floruit an-*
no 640.
- S. Saluianus, Monachus, Episcopus Malsiliensis. *Floruit an-*
no 480.
- S. Vincentius Presbyter, Archiepisc. Sanctonensis. *Flor. an. 430.*
- S. Venantius, Frater S. Honorati: 30. Maij. *Floruit anno 400.*
- S. Caprasius Eremita: 1. Iunij. *Floruit anno 390.*
- S. Cononus, Cononius, siue Conon: Abbas: 29. Maij. *Floruit*
anno 600.
- S. Porcharius Abbas & martyr, cum 500. Monachis sociis: 11.
Augusti. Floruit anno 500.
- S. Agilulphus Abbas & martyr, cum sociis monachis, 3. *Se-*
ptemb.

prembis. *Passi anno 660.*

S. Ebidobius Abbas.

S. Euodius Abbas.

S. Ioannes Abbas.

S. Columbanus Abbas.

S. Ardemiſius Abbas.

S. Florentius Abbas: 22. Septembris: Translatio 27. Iunii.

S. Amandus, Abbas trium millium Monachorū. *Floruit an. 420.*

S. Apollinaris Monachus.

S. Theodorus Monachus, & Martyr.

Hucusque catalogus ille Lerinenſis, qui ex eo maxima cum diligentia factus mihi uidetur, quod aliorum Sanctorum memoria nulla apud Lerinenſes reperiatur, uti ex ſecundis prædictis R. P. Abbatis ad me datis uidere eſt; quæ tales ſunt.

Germanus Lerinenſis, Arnoldo Monacho, pio, & erudito.

Calendis Aprilis accepi tuas, & à Comitibus præteritis reuerſus, miſi ad te ſtatim quæcunque apud nos de ſanctis noſtris, & Monachis, & Martyribus fuerunt inuenta: quare nihil proſuſ reſtat mittendum. Sed neque illo veteri Martyrologio quicquam aliud continetur, attingens ad tuam Arborem nouam, aut augendam, aut ornandam; Id quod uolui maturè, ut ex me ſcires, ne fortè animo anxio, aut certè dubio, diu incertus fruſtra perderes, aut ipſum vetus martyrologium expectares. Vale, & ſi tibi placet, dic cernue ex me multam ſalutem R. Veſtro adminiſtratori, ſimul etiam pariter, & Præpoſito Venerando, & noſtro Euangeliftæ, Franciſcoque, & exora Deum pro me peccatore. Lerine, Calendis Aprilis 1590.

In Catalogo Episcoporum Sanctonensium apud Democharem, Tom. 2.

c. 26. Sanctus Vincentius nullus reperitur, fuisse tamen Episcopum Sanctonensem, catalogumq. Democharis ex parte corruptum ex hoc arbitramur, quod à Sancto Troiano Episcopo VIII. quem incepisse dicit an. 380. usque ad Alonem Episcopum XVI. quem creatum refert anno 1007. spatium quoddam annorum nimis longum reperiatur, & successio brevis nimis: sunt enim à Sancto Troiano ad Alonem anni 600. & amplius, cum Episcopi intermedij, plures quam septem non inueniantur. Hac igitur consideratione præhabita, S. Vincetium Archiepiscopum, ut erat reliquimus. Numeri præfixi, & illa quæ diuerso caractere excusa sunt, non erant in Catalogo, sed ea nos addidimus ad maiorem Lectoris satisfactionem, ut quoto quisque tempore vixerit agnoscat. De quibusdam alijs Sanctis Lerinen-

M m 3 sibus

sibus, qui huic presenti Catalogo non sunt inserti, egimus in eorum diebus Nataliis, quos ibidem licebit reperire.

Cononis] De quo prædictæ tabulæ, hac die: quæ quamvis tempus quo floruerit reticeant; putamus tamen eum esse ad quem S. Gregorius Papa scribit, lib. 9. registri, Indi. 4. Epist. 8. Laudans eum de tanta Monasterij provisione, & diligenti eius gubernatione. In diversis exemplaribus, diversimodè scribitur, alijs Cononum legentibus, nonnullis Cononium, quibusdam Bononem, & Cononem, quæ ulti pronuntiatio magis in usum est, ideoq; eam retinimus.

TERTIO CAL. IVNII.

Centula Monasterio, depositio Sancti Madelgisili, Monachi & confessoris. In Monasterio Sancti Gisleni iuxta montes Hannoniæ, festiuitas Sanctorum Lamberti & Berlerii, Monachorum, & Sancti Gisleni discipulorum, quæ celebratur quotannis in Dominica, Cantate, post Pascha.

M A I I 30.

Madelgisili] De quo Molanus in *Addit. ad Vsuarium*, & Galestinus hac die. Res eius gestas adhuc minimè cognoui.

Lamberti & Berlerii] De quibus Molanus in *Indiculo Sanctorum Belgij*. Dies eis Natalicius proprius non est, ideoque memoria eorum recolitur Dominica Cantate. Vixerunt tempore Dagoberti Regis, anno 640.

PRIDIE CAL. MAII.

Romæ, apud Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Anima, Canonizatio Sancti Bennonis Milnenfis Episcopi, & confessoris.

M A I I 31.

Canonizatio S. Bennonis] Hac die factam refert Baronius in *fastis* notis ad Bennonè Episcopum die 16. Iunij. quod & confirmat Panninus in *vita* Hadriani Papæ VI. Extat & huius Canonizationis hac die factæ memoria, in Epitaphio eiusdem Pontificis quod est ad S. Mariam de Anima, cuius Canonizationis Bulla, in hodiernum diem in præfata Ecclesia aservatur facta est autem à prædicto Pontifice anno Domini 1523. die Dominica in die festo Sanctissimæ Trinitatis, qui erat 31. Maij Natalis eius celebratur die 16. Iunij.

I V N I V S.

CALENDAS IVNII.

REVIRIS, Sancti Simeonis Monachi, cuius sanctitas ita religiosis virtutibus eluxit, ut Popponis Archiepiscopi rogatu, à Benèdicto IX. Pontifice maximo adscriptus